

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ & ΤΟ «MYTHIC NATION» ΣΤΟ

Η «σκληρή» πραγματικότητα του μύθου

Γράφει ο Σάββας Λιμναίτης

Μύθος ή πραγματικότητα. Που κρύβεται η αλήθεια; Κάπου ενδιάμεσα. Στον χώρο εν ολίγοις που τα όνειρα - ακόμη και οι εφιάλτες - συναντούν την πραγματική διάσταση των πραγμάτων, ερωτεύονται και ως καρπός της αναπάντεχης αυτής συνάντησης αναδύεται μέσα από τους αφρούς των κυμμάτων η τέχνη. Η καλλύτερα η Τέχνη με το Τ κεφαλαίο, επιβλητική και ενθουλακωμένη, κρυμμένη πίσω από πέπλα μυστικά και αρωματισμένα το ένα λεπτό, παιχνιδιάρικα χοροπηδώντας μπροστά στα μάτια σου το άλλο. Δελεαστική. Εμπαιγμού αναβίωση και εμπαιγμού επαναπροσέγγιση. Στην προκειμένη περίπτωση η Τέχνη του συμπαθέστατου και βαθιά σκεπτόμενου Γεώργιου Ραφτόπουλου. Του ελληνοαυστραλού καλλιτέχνη (η λέξη ζωγράφος πολύ στενή για να κυκλώσει τα πεδία στα οποία κινείται η πολυδιάστατη προσωπικότητα του) του οποίου η τελευταία δουλειά «Mythic Nation» -ή «Μυθικό Έθνος» στην ελληνική- φιγουράρει αυτές τις μέρες στην γκαλερί artereal στο Roselle. Ιδιαίτερα γνωστός στους αρτίστικους κύκλους τόσο της ημεδαπής όσο και του εξωτερικού, η τελευταία του δουλειά βρίσκει τον καλλιτέχνη πιο ώριμο από ποτέ, να 'αγκαλιάζει' έργα τα οποία κινούνται μακριά από τα συνήθη «ενδοφλεβικά» πλαίσια στα οποία μας έχει συνηθίσει ο Ραφτόπουλος. Εν ολίγοις, λάμπουν δια της απουσίας τους οι θυμωμένες, σκληρές πινελιές του χθες. Λείπουν επίσης οι εσωτερικές διαδρομές και τα ταξίδια που έχουν ως τελικό προορισμό τις ιδιωτικές σκέψεις του καλλιτέχνη. Καλώς ορίσατε στον νέο κόσμο λοιπόν! Ένας κόσμος στον οποίο οι αγώνες και τα προβλήματα του συνανθρώπου στέκονται στο κέντρο της σκηνής και μας καλούν να μοιραστούμε έστω και για λίγο τις ανησυχίες και φόβους τους. Ένας; κόσμος στον οποίο η συ-

μπόνοια επιβάλεται και η φροντίδα είναι δεδομένη.

Η νέα αυτή επέμβαση στα καλλιτεχνικά δρώμενα της χώρας, η κενή αυτή προσπάθεια να ταραχθούν έστω και γις λίγο τα λιμνάζουσα νερά βρίσκει τον Ραφτόπουλο να χρησιμοποιεί πιο επικεντρωμένες «πιτσιλιές» χρωμάτων και αισθήσεων, πινελιές που σε πέρνουν από το χέρι και σε οδηγούν σε ένα ταξίδι με προορισμό την ψυχή του καλλιτέχνη, αποκαλείποντας αποκλειστικά για την δική σας τέρψη το ασταμάττο κύτπημα της καρδιάς του, με την ουσία της οντότητας του - όχι μόνο ως καλλιτέχνη, αλλά περισσότερο ως άνθρωπου (και μάλιστα υγιώς σκεπτόμενου)- να αναδिकνύεται πίσω από κάθε πινελιά, πίσω από κάθε γραμμή και χρώμα, ρίχνοντας άπλετο φως σε όλα εκείνα που τον χαρακτηρίζουν, σε

όλα εκείνα που τον κάνουν να συστρέβεται στο κρεβάτι του τα βράδια όταν ο Μορφέας τον παίρνει στην αγκαλιά του και του διηγείται ιστορίες για... αγρίους αλλά και ήμερους λύκους κρυμμένους πίσω από την προβειά αρνιού. Όλα εκείνα δηλαδή που τον κάνουν ανθρώπινο, έναν από εμάς, κάποιον που ζει ανάμεσα μας, που μοιράζεται τα όνειρα και τους φόβους μας. Που ζει και κινείται στους ίδιους εφιάλτες με εμάς. Άνθρωπος και εκείνος. Κάποιος που πονεί και κλαίει, αλλά την ίδια ώρα καταφέρνει να κρατήσει το βλέμμα επικεντρωμένο σε αυτά που πραγματικά αξίζουν. Ότι δηλαδή μια καινούργια μέρα σύντομα θα ανατείλει. Η υπόσχεση για ένα καλύτερο κόσμο, ένα καλύτερο αύριο ποτέ να μην απομακρύνεται από το πεδίο όρασης του. Ονειρευτείται λοιπόν. Ανοίξτε τις

